

Vapo Oy

Jousisuo II:n kasvillisuus selvitys, Pudasjärvi

Vapo Oy, Jousisuo II:n kasvillisuus selvitys, Pudasjärvi**Sisältö**

1	JOHDANTO.....	1
2	KASVILLISUUS JA KASVISTO	1
2.1	Kasvillisuus selvityksen toteutustapa.....	1
2.2	Tulokset	1
2.2.1	Yleiskuvaus	1
2.2.2	Suotyypit.....	1
3	NATURA 2000- JA SUOJELUALUEET	3
4	HUOMIONARVOISET ELINYMPÄRISTÖT JA UHANALAISET KASVILAJIT ...	3
5	MAISEMA JA VIRKISTYSARVOT.....	4
6	YHTEENVETO	4
7	KIRJALLISUUS	5

Liitteet

- Liite 1 Sijaintikartta
- Liite 2 Kasvillisuuskuviointi ja valokuvien ottopaikat
- Liite 3 Suunnittelualueella havaittu kasvilajisto
- Liite 4 Valokuvia suunnittelualueelta

Pöyry Environment Oy

Antje Neumann
Sari Ylitulkkila

Yhteystiedot
PL 20, Tutkijantie 2 A
90571 Oulu
puh. 010 33 280

1 JOHDANTO

Jousisuo II –selvitysalue sijaitsee reilut 20 km Pudasjärven keskustan koillispuolella. Suolle suunnitellaan turvetuotantoaluetta ja tätä hanketta varten tehtiin kasvillisuus- ja linnustoselvitykset. Selvitysalueen pinta-ala on n. 104 ha. Selvitysalueen sijainti on esitetty liitteen 1 kartalla ja alueen rajaus liitteessä 2.

Suomen suoaluejaossa Jousisuo II –alue kuuluu Pohjanmaan-Kainuun aapasuoalueeseen. Pohjanmaan ja Suomenselän alueiden tasaisuus suosii laajojen aapasoiden esiintymistä, Kainuussa puolestaan esiintyy topografian vaihtelevuuden ansiosta korpia ja rämeitä sekä lähdekasvillisuutta (Eurola 1995). Kasvukauden pituus on alueella reilusta neljästä viiteen kuukautta (Eurola 1999). Suhteellisen vaatimattomasta kevättulvasta johtuen suot ovat kuivahkoja. Sekä rimpisyys että jänteisyys ovat yleensä heikosti kehittyneitä. Avosoiden osuus on huomattava, erityisesti alueelle ovat luonteenomaisia *Sphagnum papillosum* (kalvakkarahkasammal) –valtaiset kalvakkanevat. Soiden reunoilla esiintyy lähinnä tupasvilla-, pallosara- ja nevarämeitä (Kalliola 1973).

2 KASVILLISUUS JA KASVISTO

2.1 Kasvillisuusselvityksen toteutustapa

Kasvillisuustyyppit tulkittiin ensin karkeasti ilmakuvan ja maastokartan avulla. Tämän jälkeen selvitysalueelle tehtiin maastokäynti 14.7.2008. Alueen suotyypit määritettiin Eurolan ym. (1995) mukaan. Kasvillisuuskuviointi on esitetty liitekartassa 2. Liitteessä 3 on listaus alueella havaituista putkilokasvi- ja sammallajeista. Liitteessä 4 on valokuvia maastokäynniltä. Valokuvien ottopaikat on esitetty liitteessä 2.

2.2 Tulokset

2.2.1 Yleiskuvaus

Jousisuo II -selvitysalueesta noin kaksi kolmasosaa on ojitettu ja yksi kolmasosa on ojittamattomaa. Ojittamattomat alueet sijaitsevat selvitysalueen pohjois-, itä- ja kaakkoisosissa. Luonnontilaiset alueet ovat suurimmaksi osaksi oligotrofisia avosoita, joilla erilaisia nevatyyppisiä esiintyy mosaiikkimaisesti. Selvitysalueen pohjois- sekä kaakkoisosissa on oligotrofisten nevatyyppien ohella myös pienehköt mesotrofiset kuviot.

Ojitetut alueet ovat pääosin rämemuuttumia. Ojitetulla alueella virtaa Jousioja, jonka varrella on rehevää kasvillisuutta. Selvitysalueen keskiosissa on vanha niittyalue, jonka eteläpuolella kulkee metsäautotie selvitysalueen lävitse.

Selvitysaluetta ympäröivät suurimmaksi osaksi ojitetut rämeet ja kangasmetsät. Alueen lounaispuoli rajoittuu pieneen luonnontilaiseen avosuohon. Avosuo on lähinnä oligotrofista rimpi-, kalvakka- ja lyhytkorsinevaa.

2.2.2 Suotyypit

Nevat ja nevamuuuttumat

Jousisuo II -alueen pohjois-, itä- ja kaakkoisosien ojittamattomilla avosuoalueilla kasvillisuus on oligotrofista ruopparimpinevaa, oligotrofista *Sphagnum-rimpinevaa* sekä oligotrofista lyhytkorsinevaa ja kalvakkanevaa. Nämä nevatyyppit esiintyvät alueilla monin paikoin mosaiikkimaisesti.

Oligotrofisen kalvakkanevan (OlKaN) pohjakerrosta leimaavat kalvakka- ja kuljurahkasammal (*Sphagnum papillosum*, *S. cuspidata* –ryhmä). Kenttäkerroksessa esiintyy tupasluikkaa (*Trichophorum cespitosum*) ja tupasvillaa (*Eriophorum vaginatum*). Oligotrofisen lyhytkorsinevan (OlLkN) pohjakerrosta hallitsee jokasuonrahkasammal (*Sphagnum angustifolium*) ja sen kenttäkerroksessa kasvavat tupasvilla ja tupasluikka. Oligotrofisen Sphagnum-rimpinevan (OlSphRiN) valtalajit ovat aaparahkasammal (*Sphagnum lindbergii*), raate (*Menyanthes trifoliata*) ja mutasara (*Carex limosa*).

Oligotrofisen ruopparimpinevan (OlRuRiN) pohjakerrosta hallitsee ruoppasammal (*Gymnocolea inflata*). Kenttäkerroksen yleisimmät lajit ovat mutasara, riippasara (*Carex magellanica*), pullosara (*C. rostrata*) ja raate, selvitysalueen kaakkoisosassa rimmissä on myös luhtavillaa (*Eriophorum angustifolium*). Paikoin rimpinevalla esiintyy näiden oligotrofian ilmentäjien ohella mesotrofiaa indikoivia lajeja: Selvitysalueen kaakkoispuolen rimmissä tavattiin rimpivesihernettä (*Utricularia intermedia*) ja selvitysalueen pohjoisosassa vaaleasaraa (*Carex livida*).

Selvitysalueen luoteisosassa on pienehkällä alueella mesotrofista lyhytkorsinevaa (MeLkN). Kenttäkerroksessa esiintyy tupasluikan ohella mesotrofian ja jopa meso-eutrofian ilmentäjinä siniheinää (*Molinia caerulea*), villapääluikkaa (*Trichophorum alpinum*), karhunruohoa (*Tofieldia pusilla*), mähkää (*Selaginella selaginoides*) ja maariankämmeekkää (*Dactylorhiza maculata*). Sammalkerroksessa esiintyy jokasuonrahkasammalta (*Sphagnum angustifolium*) ja keräpäärahkasammalta (*Sphagnum subsecundum*).

Inventointialueen kaakkoisosassa on oligo- ja mesotrofisia suursaranevoja (Ol-MeSN). Suursaranevan pohjoisosa on luhtainen ja hyvin vetinen. Sen pohjakerrosta leimaa mesotrofian ilmentäjänä happrarahkasammal (*Sphagnum riparium*). Kenttäkerroksen valtalaji on jouhisara (*Carex lasiocarpa*). Jouhisaran ohella alueella tavattiin kurjenjalkaa (*Potentilla palustris*) ja raatetta. Etelää kohti mentäessä jouhisaran osuus vähenee ja pullosarasta (*Carex rostrata*) tulee kenttäkerroksen hallitseva laji. Pohjakerroksen yleisimmiksi lajeiksi nousevat jokasuon- ja aaparahkasammal.

Selvitysalueen avosoiden reuna-alueet ovat eriasteisesti muuttuneita ojituksista johtuen (nevamuuttumat Nmu). Kuivuminen näkyy lähinnä tupasluikan runsaastumisena, rimpipintojen muuttumisena välipinnoiksi sekä välipintojen muuttumisena mätäspinnoiksi.

Rämeet ja rämemuuttumat

Selvitysalueen isovarpu- ja tupasvillarämeet ovat pääosin ojitettuja ja muuttuneita. Muuttumista ilmentää paikoin vaivaiskoivun runsastuminen, paikoin suokasvillisuuden vaihtuminen metsäkasvillisuudeksi sekä puuston kasvun paraneminen. Avosoiden reunamilla esiintyy pienialaisesti rahkarämeitä, lähinnä variksenmarjarämettä (VaRaR) ja rahkoittunutta tupasvillarämettä (rahkTR). Selvitysalueen eteläpuoliskossa on yhdellä kuviolla luonnontilaisempaa isovarpurämettä (IR).

Jousiojan varsi

Jousiojan ympärillä on kapeahko ruohoinen vyöhyke, joka on ojituksien seurauksena muuttunut. Alueen lounaisosassa puron varren puusto on kuusta, mäntyä, koivua ja harmaaleppää. Purouoman reunamilla kasvaa mm. ruohokanukkaa (*Cornus suecica*), mesimarjaa (*Rubus arcticus*), metsäimarretta (*Gymnocarpium dryopteris*), oravanmarjaa (*Maianthemum bifolium*), kultapiiskua (*Solidago virgaurea*), mätässaraa (*Carex cespitosa*) ja mesiangervoa (*Filipendula ulmaria*). Sammalista alueella havaittiin mm. kiiltolehvasammalta (*Pseudobryum cinclidioides*), keuhkosammalta (*Marchantia polymorpha*) ja okarahkasammalta (*Sphagnum squarrosum*).

3 NATURA 2000- JA SUOJELUALUEET

Valtion ympäristöhallinnon Oiva-tietokannan (2009) mukaan läheisin Natura 2000 – alueverkoston kohde on n. 3 km selvitysalueen eteläpuolella sijaitseva Ohtosensuo (FI1103802). Alue kuuluu myös vanhojen metsien suojeluohjelmaan (kohde AMO110143).

Läheisimmät luonnonsuojelualueet, Vihantavuoren luonnonsuojelualue (YSA118344) ja Jakomaan luonnonsuojelualue (YSA203415) sijaitsevat noin 4,5 km päässä selvitysalueen itäpuolella. Alueen lähiympäristössä ei sijaitse muita suojelualueita.

4 HUOMIONARVOISET ELINYMPÄRISTÖT JA UHANALAISET KASVILAJIT

Jousisuo II -alueella ei ole luonnonsuojelulain (N:o 1096, §29) ja luonnonsuojeluasetuksen (§10) nojalla suojeltavia luontotyyppisiä, metsälain (N:o 1093, §10) mukaisia metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä elinympäristöjä tai vesilain 15 a ja 17 a § mukaisiin vesiluonnon suojelutyyppisiin kuuluvia kohteita.

Uhanalaisten putkilokasvien, sammalten ja kääpien esiintymätiedot tarkistettiin Suomen ympäristökeskuksen tiedostoista (Heidi Kaipiainen 5.7.2007). Selvitysalueella tai sen välittömässä läheisyydessä ei ollut ympäristöhallinnon tiedossa olevia uhanalaisten tai silmälläpidettävien lajien esiintymiä.

Maastokäynnillä havaittiin pienalaiset karhunruohon (*Tofieldia pusilla*) ja vaaleasaran (*Carex livida*) esiintymät selvitysalueen pohjoisosassa. Jousisuo II -selvitysalue sijaitsee alueellisten uhanalaisuusarvioinnin vyöhykkeiden 3a (keskiboreaalinen, Pohjanmaa), 4a (Pohjoisboreaalinen, Peräpohjola) ja 4b (Pohjoisboreaalinen, Koillismaa) raja-alueella. Karhunruoho on luokiteltu vyöhykkeellä 3a alueellisesti uhanalaiseksi. Vyöhykkeillä 4a tai 4b laji ei ole uhanalainen. Karhunruohon kasvupaikkoja ovat lettojen ja mesotrofisten nevojen mätäs- ja välipinnat maamme pohjoispuoliskossa (Eurola ym. 1990). Karhunruohoesiintymän koordinaatit ovat 7272452/3512893.

Vaaleasara kuuluu Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin. Vastuulajit ovat lajeja, joiden säilymisessä maallamme voidaan katsoa olevan merkittävä kansainvälinen vastuu. Vaaleasaraa ei ole luokiteltu alueella uhanalaiseksi. Vaaleasara on ravinteisempien nevojen ja lettojen rimpipintojen laji. Lajia esiintyy koko maassa, mutta esiintyminen keskittyy maamme pohjoispuoliskoon (Eurola ym. 1990; Hämet-Ahti ym. 1998). Vaaleasaraesiintymän koordinaatit ovat 7272629/3513122.

Jousisuo II -alueen luontotyyppien uhanalaisuus on esitetty taulukossa 1 (Raunio ym. 2008 mukaan). Jousisuo kuuluu luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa Etelä-Suomen osa-alueeseen. Uhanalaisia luontotyyppisiä ovat äärimmäisen uhanalaisiksi (CR), erittäin uhanalaisiksi (EN) ja vaarantuneiksi (VU) luokitellut tyypit.

Taulukko 1. Jousisuo II -selvitysalueella esiintyvien kasvillisuustyyppien uhanalaisuus Raunio ym. (2008) mukaan (VU= Vaarantunut, NT= Silmälläpidettävä, LC= Säilyvä).

Suotyyppi	Etelä-Suomi	Pohjois-Suomi	Koko maa
Nevat			
Saranevat	VU	LC	LC
Kalvakkanevat	VU	LC	NT
Rimpinevat	NT	LC	LC
Minerotrofiset lyhytkorsinevat	VU	LC	LC
Rämeet			
Isovarpuräme	NT	LC	LC

Selvitysalueella uhanalaisiksi luontotyypeiksi luokitellaan vaarantuneet saranevat, kalvakkanevat ja minerotrofiset lyhytkorsinevat. Lisäksi silmälläpidettäviä tyyppisiä (NT) ovat rimpinevat ja isovarpuräme.

Luokituksen mukaan luontotyyppien esiintymien voidaan katsoa olevan laadultaan hyvässä tilassa, jos ojitukset tai muu maankäyttö eivät ole muuttaneet suoluontotyyppien esiintymien hydrologiaa eikä niillä ole merkittäviä hakkuita. Jousisuo II -selvitysalueen pohjois-, itä- ja kaakkoisosien nevakasvillisuus on luonnontilaista reunojoitusten lähiympäristöjä lukuun ottamatta.

5 MAISEMA JA VIRKISTYSARVOT

Jousisuo II -alue sijaitsee syrjäisellä seudulla. Alueen ympäristössä on kuitenkin jonkin verran asutusta; Matkanperän maatila sijaitsee noin 100 m etäisyydellä selvitysalueen länsipuolella ja Lintuperän asutukseen on matkaa noin 500 m. Ojitetun alueen kasvillisuus on sulkeutunutta tai puoliavointa. Ojittamattomilla alueilla on avointa suomaisemaa. Selvitysalueen keskellä on vanha niitty, joka on muuttumassa turvekankaaksi.

Sekä selvitysalueen lävitse että sen länsilaidalla kulkevat metsäautotiet, joille turvetuotantoalue tulisi näkymään. Turvetuotannossa alue muistuttaisi lähinnä maataloustuotannossa olevaa peltoa, paitsi että turvesuo on kesäajan kasviton (Turveteollisuusliitto ry 2002).

Selvitysalueen eteläosan ojitetuilla rämeillä oli jonkin verran hillan kukkia. Selvitysalueella ei ole kuitenkaan erityistä arvoa marjastuksen kannalta.

6 YHTEENVETO

Jousisuo II -selvitysalue koostuu laajahkosta ojitusten muuttamasta suoalueesta sekä sen pohjois-, itä- ja kaakkoisosissa sijaitsevista ojittamattomista suoalueista. Luonnontilaiset alueet muodostavat noin kolmasosan selvitysalueesta. Ne ovat pääosin karuja nevoja, lähinnä karua kalvakkanevaa sekä kalvakkanevan ja muiden karujen väli- ja rimpipintaisten nevatyyppien muodostamia mosaiikkeja. Selvitysalueen pohjois- ja kaakkoisosissa on myös mesotrofista suokasvillisuutta, mm. mesotrofista lyhytkorsinevaa.

Ojitusten muuttama alue on pääosin mäntypuustoista rämemuuttumaa. Ojitetun alueen lävitse virtaavan Jousiojan reunat ovat ruohoisia, mutta ojituksesta johtuen muuttuneita. Selvitysalueen keskellä on vanha niittyalue, joka alkaa muistuttaa turvekangasta.

Jousisuo II -selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain mukaisia luontotyyppisiä, metsälain mukaisia metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä elinympäristöjä tai vesilain mukaisia vesiluonnon suojelutyyppisiä.

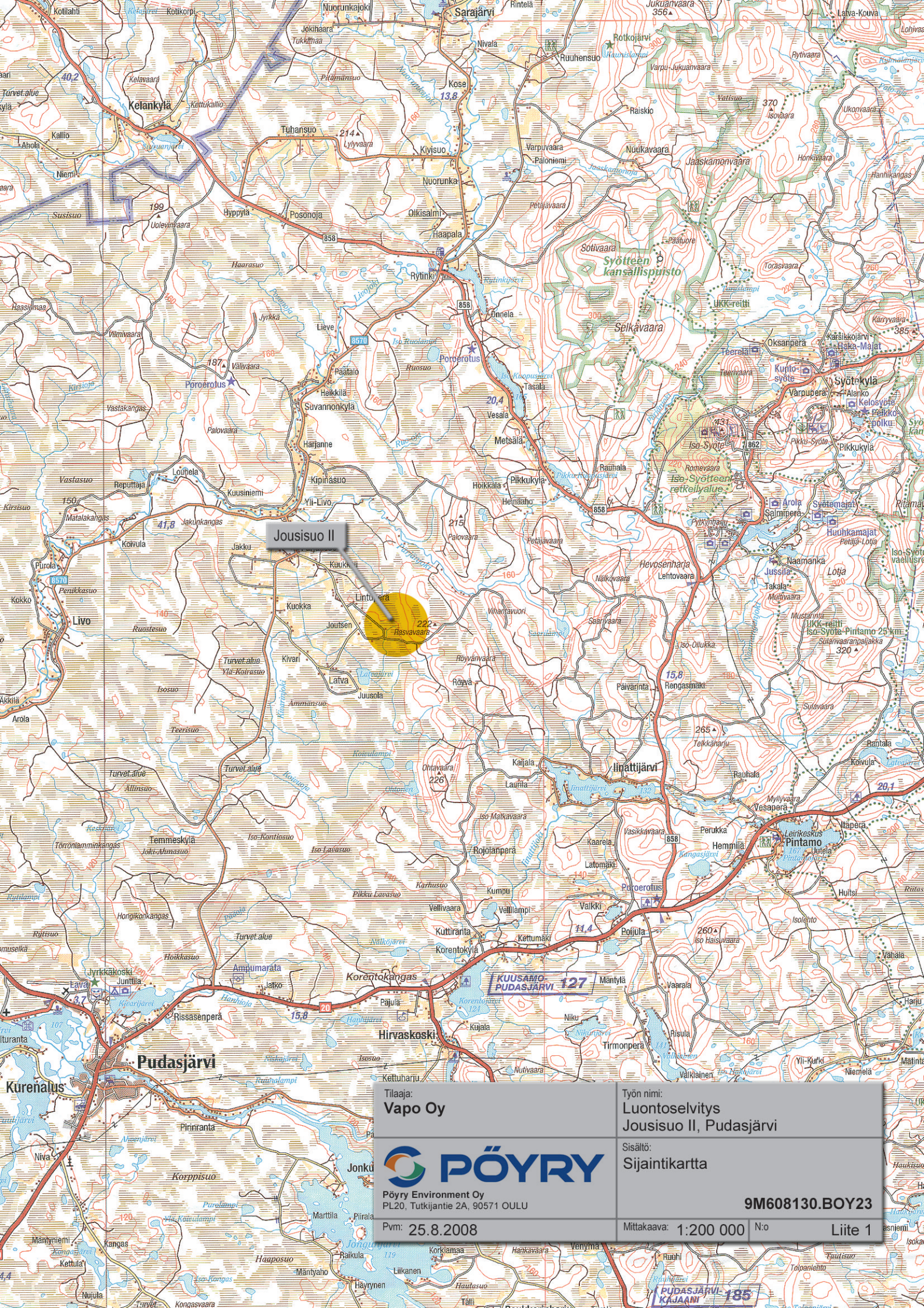
Selvitysalueella uhanalaisiksi luontotyypeiksi luokitellaan vaarantuneet saranevat, kalvakkanevat ja minerotrofiset lyhytkorsinevat. Lisäksi silmälläpidettäviä tyyppisiä (NT) ovat rimpinevat ja isovarpuräme.

Selvitysalueella havaittiin pienialainen vaaleasaran esiintymä. Laji kuuluu Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin. Lisäksi selvitysalueella esiintyy alueella 3a alueellisesti uhanalaiseksi luokiteltu karhunruoho. Selvitysalue sijaitsee uhanalaisuusarvioinnin vyöhykkeiden 3a, 4a ja 4b rajavyöhykkeellä.

Läheisin huomiotava Natura 2000 -alueverkoston kohde tai luonnonsuojelualue on n. 3 km selvitysalueen eteläpuolella sijaitseva Ohtosensuon Natura-alue (FI1103802). Alue kuuluu myös vanhojen metsien suojeluohjelmaan.

7 KIRJALLISUUS

- Eurola, S. 1999: Kasvipeitteemme alueellisuus. Oulanka reports 22. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Eurola, S., Bendiksen, K. & Rönkä, A. 1990: Suokasviopas. Oulanka reports 9. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Eurola, S., Huttunen, A. & Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. Oulanka reports 14. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki.
- Kalliola, R. 1973: Suomen kasvimaantiede. WSOY. Porvoo.
- Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.). 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.
- Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. – Jyväskylä.
- Valtion ympäristöhallinto 2009: Internet-sivut osoitteessa: <http://www.ymparisto.fi/> sekä Oiva-tietokanta osoitteessa <http://www.ymparisto.fi/oiva>

Jousisuo II

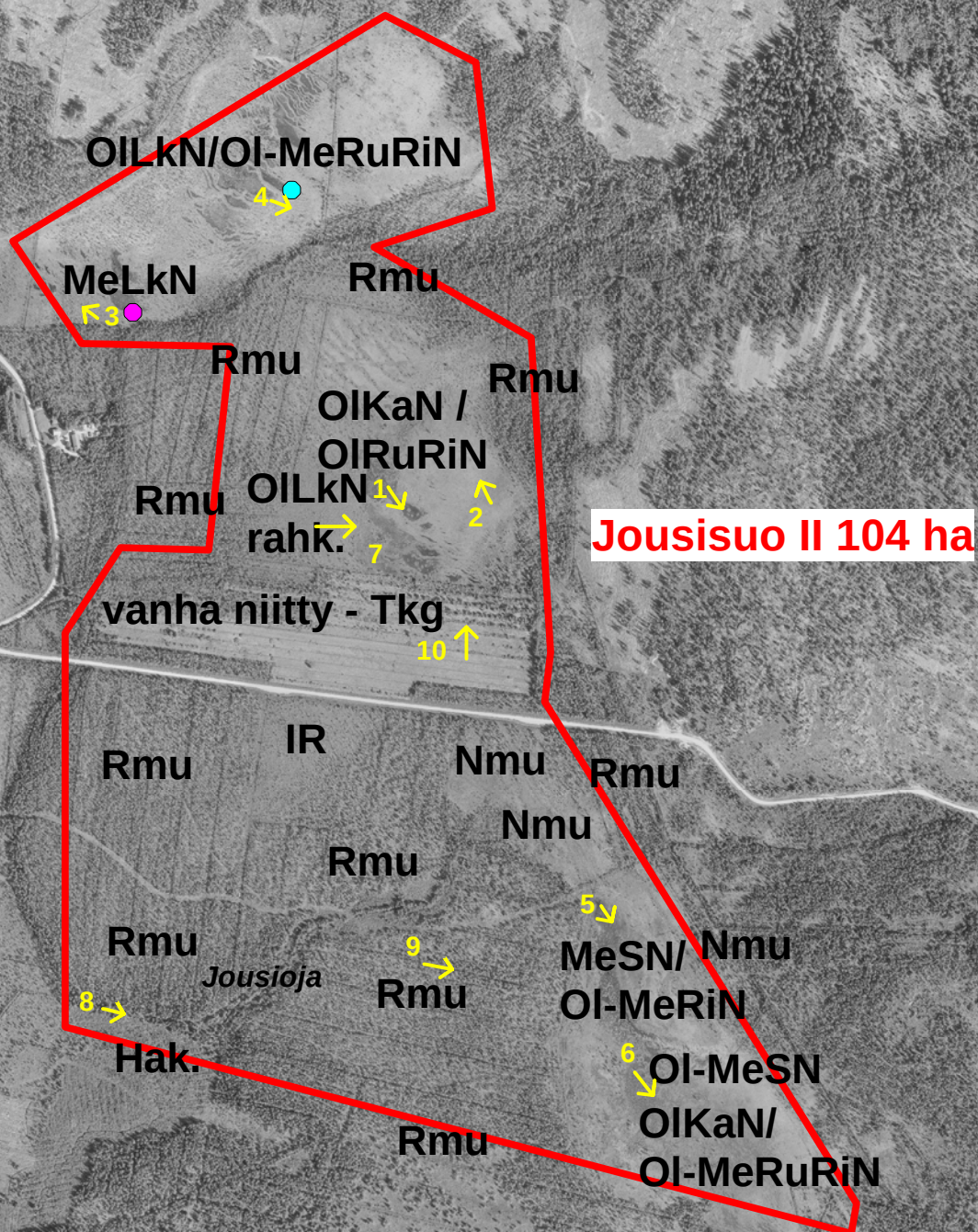
Tilaaja: Vapo Oy	Työn nimi: Luontoselvitys Jousisuo II, Pudasjärvi
 PÖYRY Pöyry Environment Oy PL20, Tutkijantie 2A, 90571 OULU	Sisältö: Sijaintikartta
Pvm: 25.8.2008	Mittakaava: 1:200 000 N:o Liite 1

9M608130.BOY23

Liite 2. Jousisuo II, selvitysalueen kasvillisuuskuviointi ja valokuvien ottopaikat.

OILkN	oligotrofinen lyhytkorsineva
MeLkN	mesotrofinen lyhytkorsineva
OIKaN	oligotrofinen kalvakkaneva
OILkNrahk.	rahkoittunut oligotrofinen lyhytkorsineva
OIRuRiN	oligotrofinen ruopparimpineva
OI-MeRuRiN	oligo-mesotrofinen ruopparimpineva
MeRuRiN	mesotrofinen ruopparimpineva
OI-MeRiN	oligo-mesotrofinen rimpineva
OI-MeSN	oligo-mesotrofinen suursaraneva
MeSN	mesotrofinen suursaraneva
IR	isovarpuräme
Rmu	rämemuuttuma
Nmu	nevamuuttuma
Tkg	turvekangas
Hak.	hakkuualue

● vaaleasara
● karhunruoho

0 350 700 m

Suunnittelualueella havaittu kasvilajisto**Putkilokasvit**

<i>Alnus incana</i>	harmaaleppä
<i>Andromeda polifolia</i>	suokukka
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki
<i>Betula nana</i>	vaivaiskoivu
<i>Betula pubescens</i>	hieskoivu
<i>Calamagrostis purpurea</i>	korpikastikka
<i>Calluna vulgaris</i>	kanerva
<i>Caltha palustris</i>	rentukka
<i>Carex canescens</i>	harmaasara
<i>Carex cespitosa</i>	mätässara
<i>Carex globularis</i>	pallosara
<i>Carex lasiocarpa</i>	jouhisara
<i>Carex livida</i>	vaaleasara
<i>Carex limosa</i>	mutasara
<i>Carex magellanicum</i>	riippasara
<i>Carex pauciflora</i>	rahkasara
<i>Carex rostrata</i>	pullosara
<i>Cirsium palustre</i>	suo-ohdake
<i>Cornus suecica</i>	ruohokanukka
<i>Dactylorhiza maculata</i>	maariankämmekekä
<i>Drosera anglica</i>	pitkälehtikihokki
<i>Drosera rotundifolia</i>	pyöreälehtikihokki
<i>Dryopteris carthusiana</i>	metsäalvejuuri
<i>Empetrum nigrum</i>	variksenmarja
<i>Epilobium angustifolium</i>	maitohorsma
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte
<i>Equisetum sylvestris</i>	metsäkorte
<i>Eriophorum angustifolium</i>	luhtavilla
<i>Eriophorum vaginatum</i>	tupasvilla
<i>Filipendula ulmaria</i>	mesiangervo
<i>Geranium sylvaticum</i>	metsäkurjenpolvi
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	metsäimarre
<i>Juniperus communis</i>	kataja
<i>Ledum palustre</i>	suopursu
<i>Lycopodium annotinum</i>	riidenlieko
<i>Maianthemum bifolium</i>	oravanmarja
<i>Menyanthes trifoliata</i>	raate
<i>Molinia caerulea</i>	siniheinä
<i>Pedicularis sceptrum-carolinum</i>	kaarlenvaltikka
<i>Picea abies</i>	kuusi
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty
<i>Potentilla palustris</i>	kurjenjalka
<i>Ranunculus acris</i>	niittyleinikki
<i>Ranunculus repens</i>	rönsyleinikki
<i>Rhynchospora alba</i>	valkopiirtoheinä
<i>Rubus arcticus</i>	mesimarja
<i>Rubus chamaemorus</i>	hilla
<i>Rumex acetosa</i>	niittysuolaheinä
<i>Salix aurita</i>	virpajaju
<i>Salix lapponum</i>	pohjanpaju
<i>Salix phylicifolia</i>	kiiltopaju

Putkilokasvit (jatkoa)

<i>Scheuzeria palustris</i>	leväkkö
<i>Selaginella selaginoides</i>	mähkä
<i>Solidago virgaurea</i>	kultapiisku
<i>Tofieldia pusilla</i>	karhunruoho
<i>Trichophorum alpinum</i>	villapääluikka
<i>Trichophorum cespitosum</i>	tupasluikka
<i>Trientalis europaea</i>	metsätähti
<i>Utricularia intermedia</i>	rimpivesiherne
<i>Vaccinium myrtillus</i>	mustikka
<i>Vaccinium oxycoccos</i>	karpalo
<i>Vaccinium uliginosum</i>	juolukka
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	puolukka
<i>Viola epipsila</i>	korporvokki
<i>Viola palustris</i>	suo-orvokki

Sammalet

<i>Aulacomnium palustre</i>	suonihuopasammal
<i>Calliergon cordifolium</i>	luhtakuirisammal
<i>Dicranum polysetum</i>	kangaskynsisammal
<i>Gymnocolea inflata</i>	ruoppasammal
<i>Marchantia polymorpha</i>	keuhkosammal
<i>Pleurozium schreberi</i>	seinäsammal
<i>Polytrichum commune</i>	isokarhunsammal
<i>Polytrichum strictum</i>	rämekarhunsammal
<i>Pseudobryum cinclidioides</i>	kiiltolehväsammal
<i>Sphagnum angustifolium</i>	jokasuonrahkasammal
<i>Sphagnum compactum</i>	paakkurahkasammal
<i>Sphagnum cuspidata</i> -ryhmä	kuljurahkasammalet
<i>Sphagnum fuscum</i>	ruskorahkasammal
<i>Sphagnum girgensohnii</i>	korpirahkasammal
<i>Sphagnum lindbergii</i>	aaparahkasammal
<i>Sphagnum magellanicum</i>	punarahkasammal
<i>Sphagnum papillosum</i>	kalvakkarahkasammal
<i>Sphagnum riparium</i>	happrarahkasammal
<i>Sphagnum squarrosum</i>	okarahkasammal
<i>Sphagnum subsecundum</i>	keräpäärahkasammal
<i>Straminergon stramineum</i>	kalvaskuirisammal
<i>Warnstorfia exannulata</i>	hetesirppisammal

Valokuvia suunnittelualueelta

Kuva 1. Oligotrofisen kalvakkanevan ja oligotrofisen Sphagnum-rimpinevan muodostamaa mosaiikkia.

Kuva 2. Oligotrofinen kalvakkaneva.

Kuva 3. Mesotrofinen lyhytkorsineva. Kuvassa maariankämme.

Kuva 4. Muutamissa rimmissä kasvaa vaaleasaraa, joka on Suomen kansainvälinen vastuulaji.

Kuva 5. Mesotrofinen jouhisaravaltainen suursaraneva.

Kuva 6. Pullosaravaltainen oligo-mesotrofinen suursaraneva.

Kuva 7. Rahkoittunutta karua lyhytkorsinevaa.

Kuva 8. Jousiojan varsi.

Kuva 9. Ojituksen muuttamaa tupasvillärämettä

Kuva 10. Selvitysalueen keskiosissa on vanha niitty, jonka kasvillisuus muistuttaa turvekangasta.